

N°. 54. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

14de Møde.

Løverdagen den 16. April.

(Fortf.)

Orsted (fortf.): Den har tilskiftet det danske Riges Integritet under visse Betingelser; dersom man ikke vil opfylde disse Betingelser, er den umiddelbare Følge den, som ogsaa fra Ruslands Side er bleven udtalt under Warschauerconferencen, at saa er den Forpligtelse, man har indgaaet, som ikke eksisterende, saa bortfalder hele den Ordning, hvorom der har været Tale, og jeg anseer det aldeles umuligt at gjøre gjældende den Deel af Ordningen, som her har almindeligt Bifald, og bortskære det Dvortige, der netop er Betingelsen og Grunden dertil, ligesom jeg ogsaa antager, at Renunciatio-nerne kun ere byggede paa den Forudsætning, at det Maal, at sikke det danske Monarchies Integritet, derved kunde opnaaes, og altsaa ikke ville gjælde, foruden at disse jo ikke i og for sig have nogen saadan forbindende Kraft, at de, som saadanne, kunne berøve Renunciatio-terne og Renunciatio-ernes Børn deres Arveret efter Kongeloven, men de skulle faae denne Kraft ved, at der gives af Kongen med Rigsdagens Samtykke en ny Arvelov, og den finder Europas Anerkjendelse. Følgen af, at Budskabets Indhold ikke antages, vil altsaa være, at aldeles ikke nogen ny Ordning af Arveforholdene finder Sted, det falder tilbage til alle de Stridigheder og Uvisheder, som hidtil have fundet Sted. Man maa ikke stusse sig med den Tro, at Spørgsmaal da blot vilde opstaae med Hensyn til Hertugdømmet Holsteen; man veed jo, der har været mange Spørgsmaal med Hensyn til Slesvig; alle disse Præ-tenstøner, der kunne gjøres, ville bortfalde ved Londonertractaten; thi, naar Europas Stor- magter stadfæste denne Arvelov, vi her ville

give, kan der jo ikke længere være Tale om nogen anden Arverettighed til nogen Deel af Monarchiet end den, som begrundes ved denne Arvelov; og, hvis den Stamme uddør, til hvem den gives, vil jo en saadan Fyrstecon- gres, som omtales i Londonertractatens Art. 2, finde Sted; men foruden alle disse tvivl- somme Prætenstøner, der ville komme tilbage, naar den nye Arveordning forkastes, vil ogsaa Riget som en umiddelbar Følge af den cognatistiske Arvefølge, dersom den ikke bliver modificeret nu paa den foreslaaede Maade, ved den kongelige Mandstammes Uddoen falde i fremmede Hænder; thi det er ikke Brinds Chris- tian eller hans Gemalinde, der ere nærmest; der er mange fremmede Personer, der høre til fremmede Fyrrestammer, og En af dem, være sig Mand eller Kvinde, vil komme til at arve Thronen. Men ikke alene dette, vi ville ogsaa komme i et høist uheldigt Forhold til Europa, til de mægtigste europæiske Stater, og netop til de Stater, vi have sluttet os meest til; det er en Skuffelse, naar man troer, at Rusland er den eneste Magt, som vil blive uvillig over, at Resultatet ikke opnaaes af Londonertractaten; jeg er overbevist om, at f. Ex. England ogsaa vil blive det (Net!). Man har i England lagt megen Vægt paa det Held, hvormed man omsider har faaet denne meget vanskelige europæiske Forvikling ordnet, og vil altsaa blive meget uvillig over, at man snyder denne Ordning bort og tilveiebringer den samme Forvikling, som Europa har be- stræbt sig for at løse og lagt megen Vægt paa at have faaet løst paa den heldige Maade, det er skeet paa ved Londonertractaten. At dette uheldige Forhold til de europæiske Magter vil berede Danmark mange Ulemper, er der ingen Tvivl om, det vil vist ikke umiddelbart for- volde nogen Krig, men der er mangfoldige